

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет міжнародних економічних відносин

Економічний факультет

ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ТА РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

AKADEMIA POLONIJA w CZĘSTOCHOWIE

МАТЕРІАЛИ ДОПОВІДЕЙ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

**«ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ:
ПРОБЛЕМИ, МОЖЛИВОСТІ, ПЕРСПЕКТИВИ»**

16-17 лютого 2018 року

Ужгород
2018

За загальною редакцією:

Палінчак М. М., доктор політичних наук, професор, декан факультету міжнародних економічних відносин УжНУ.

Приходько В. П., доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри міжнародних економічних відносин УжНУ.

Andrzej Krynski, доктор габлітований, професор, ректор Полонійського університету (Республіка Польща).

Рецензенти:

Мікловда В. П., доктор економічних наук, професор, член-кореспондент Національної академії наук України.

Ярема В. І., доктор економічних наук, професор.

Забезпечення сталого розвитку економіки: проблеми, можливості, перспективи:

3 - 12 матеріали доповідей Міжнародної науково-практичної конференції (м. Ужгород, 16-17 лютого 2018 року) / За заг. ред.: М. М. Палінчак, В. П. Приходько, А. Krynski. – Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2018. – 200 с.

ISBN 978-966-916-488-9

У збірнику викладено матеріали доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Забезпечення сталого розвитку економіки: проблеми, можливості, перспективи» (16-17 лютого 2018 року, м. Ужгород), у яких розглядаються проблеми економічної теорії та історії економічної думки, світового господарства і міжнародних економічних відносин, економіки та управління національним господарством, економіки та управління підприємством та інші питання.

УДК 330.34(063)

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ
КОМЕРЦІЙНОЇ ДИПЛОМАТІЇ

Безверха І. А. 9

АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО МІЖНАРОДНОЇ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ КОМПАНІЙ

Вітько Д. О. 11

ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ
ОФІЦІЙНОЇ ПРОГРАМИ ДОПОМОГИ В КОНТЕКСТІ
ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Іващенко О. А. 13

ВРЕХІТ: ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ

Кобаль М. І. 16

РОЗВИТОК СУЧАСНОЇ ТЕОРІЇ ГЛОБАЛЬНОЇ
ПРОСТОРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Намонюк В. Є. 18

ДІАЛЕКТИКА СТАЛОГО РОЗВИТКУ І РЕСУРСНОГО НАЦІОНАЛІЗМУ
ЯК ПРОТЕКЦІОНІСТСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

Панченко В. Г. 21

НАПРЯМ 2. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

СВІТОВА ПРАКТИКА СТАБІЛІЗАЦІЇ РИНКУ ЗЕРНОВИХ

Аксюк Я. А. 24

РОЗРОБКА НОВОГО ТОВАРУ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ
В УКРАЇНІ ТА СВІТОВОЇ ІНДУСТРІЇ 4.0.

Ясинська Н. А., Галущенко В. В. 27

ЕКОНОМІКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ПРОВЕДЕННЯ
ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНОЇ (ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ)
НОРМАТИВНОЇ ГРОШОВОЇ ОЦІНКИ ЗЕМЕЛЬ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Гаража О. П. 29

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНДУСТРІАЛЬНИХ
ПАРКІВ ЯК ЕЛЕМЕНТУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПЛАТФОРМИ УКРАЇНИ

Кравчун А. С. 30

РОЗВИТОК ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС Ситник Н. С., Юркевич Г. І.	32
СТРУКТУРА СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ МІЖНАРОДНОГО ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА Сусіденко В. Т., Сусіденко О. В.	34
ПІДХОДИ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНУ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ Фісуненко Н. О.	37
РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ В КОНТЕКСТІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ Шпильова Ю. Б.	40
ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНИХ БІРЖОВИХ РИНКІВ Яворська В. О.	43

НАПРЯМ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

РОЗВИТОК МАРИКУЛЬТУРИ – ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПРИМОРСЬКИХ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ Арчибісова Д. С., Тарасенко С. О.	45
КРУГООБІГ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВ АКЦІОНЕРНОЇ ФОРМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ Белікова О Ю.	47
ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОГО ПЕРСОНАЛУ В УКРАЇНІ Гармідер Л Д., Чавичалов І. І.	50
СУТНІСТЬ ТА ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ Ємельянов О. Ю., Петрушка Т. О.	51
ТЕОРЕТИКО-КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ВИЗНАЧЕННЯ БРЕНДУ ПІДПРИЄМСТВА Зборовський Р. В.	54
ОРГАНІЗАЦІЙНА МОДЕРНІЗАЦІЯ КОНТРОЛІНГУ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ Лемішовський В. І.	55
ПРО ПІДВИЩЕННЯ РОЛІ УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМ КАПІТАЛОМ В СИСТЕМІ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА Мацькевич О. Ю.	57

ОЦІНКА ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ ІНДИКАТОРНОГО ПІДХОДУ Миколюк О. А.	60
ОБҐРУНТУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОГО РІШЕННЯ ЩОДО ВПРОВАДЖЕННЯ АУТСОРСИНГУ ЯК МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСАМИ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА Нищенко О. В.	63
МЕХАНІЗМ ПОБУДОВИ АНТИКРИЗОВОЇ СТРАТЕГІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМСТВА Старинець О. Г.	65
ЩОДО СУТНОСТІ ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА Хринюк О. С., Бова В. А.	68

НАПРЯМ 4. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

МОБІЛЬНИЙ ЗВ'ЯЗОК – ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД ОБЛІКУ ТУРИСТСЬКИХ ПОТОКІВ. ЧАСТИНА 5. ІНОЗЕМНИЙ ТУРИЗМ (НА ПРИКЛАДІ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ). Передерко В. П.	70
КЛАСТЕРИЗАЦІЯ ЯК ВЕКТОР РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНІВ Сливка К. В.	75

НАПРЯМ 5. ІННОВАЦІЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ Войташевська Ю. О., Гльченко В. Ю.	79
ІННОВАЦІЇ, ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА Соболева Г. Г.	82

НАПРЯМ 6. ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ І ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

АГРОТУРИСТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ, ЯК ЗАСІБ ЗАХИСТУ ТА ЗБЕРЕЖЕННЯ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА Дидів І. Б.	84
ПРОЄКТУВАННЯ ПРОГРАМ СТАЛОГО УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ Кобченко М. Ю.	87

УПРАВЛІННЯ ПРОМИСЛОВИМИ ВІДХОДАМИ
ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Кочешкова І. М., Трушкіна Н. В. 90

**НАПРЯМ 7. ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ,
СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА**

ROLE AND PLACE OF SOCIAL PROGRAMING
IN PUBLIC GOVERNANCE

Venelin Terziev, Vanya Banabakova, Marin Georgiev 93

SOCIAL PROGRAM AS A PRODUCT OF SOCIAL PROGRAMMING

Venelin Terziev, Vanya Banabakova, Marin Georgiev 99

SOCIAL EFFICIENCY AS A MEASURE OF SOCIAL ACTIVITIES

Venelin Terziev, Vanya Banabakova, Marin Georgiev 104

ASSESSMENT OF THE EFFECTIVENESS OF SOCIAL PROGRAMING

Venelin Terziev, Vanya Banabakova, Marin Georgiev 110

SOCIAL ACTIVITY OF HUMAN RESOURCE
AS A BASIS OF EFFECTIVE SOCIAL POLICY

Venelin Terziev, Vanya Banabakova 116

STRATEGIC ADVANTAGES OF AN ACTIVE SOCIAL PROGRAM

Venelin Terziev, Vanya Banabakova, Marin Georgiev 122

ASSESSMENT OF THE EFFECTIVENESS OF SOCIAL PROGRAMING

Venelin Terziev, Vanya Banabakova, Marin Georgiev 127

THE SOCIAL PROGRAM AS A PART OF DEVELOPMENT STRATEGIES

Venelin Terziev, Vanya Banabakova, Marin Georgiev 132

SOCIAL PROGRAMMING AS A POSSIBILITY
TO INCREASE SOCIAL EFFICIENCY

Venelin Terziev, Vanya Banabakova, Marin Georgiev 137

ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНОЇ ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ Є
УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Горбачова І. В. 142

**НАПРЯМ 8. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК,
АНАЛІЗ І АУДИТ**

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПЕРЕДУМОВ
ОБЛІКУ РЕЗУЛЬТАТІВ РЕНТНИХ ВІДНОСИН

Осадча Т. С. 146

ІДЕНТИФІКАЦІЙНА ХАРАКТЕРИСТИКА
ФІНАНСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Шерстюк О. Л. 149

НАПРЯМ 9. ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ Алескерова Ю. В., Коробчук А. Р.....	151
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПРОЦЕНТНОЇ ПОЛІТИКИ ФРС США Гербст О. Л.....	154
МОДЕЛІ ДОДАНОЇ ВАРТОСТІ ЯК ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ ВАРТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ Давидов О. І.....	156
ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ЯК НОВА СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ Король С. В.	159
ФОРМАТИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО БАНКІВСЬКОГО КАПІТАЛУ В УМОВАХ РИЗИКОВОГО СЕРЕДОВИЩА ДІЯЛЬНОСТІ Лехіцький А. І.	162
КАЗНАЧЕЙСЬКИЙ КОНТРОЛЬ ТА ПІДВИЩЕННЯ ЙОГО ЕФЕКТИВНОСТІ В УМОВАХ БЮДЖЕТУВАННЯ, ОРІЄНТОВАНОГО НА РЕЗУЛЬТАТ Микитюк І. С.....	164
ПРИНЦИПИ НАУКОВОГО ПІЗНАННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ Стащук О. В.....	167
СУТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОГО ПОСЕРЕДНИЦТВА Тустановський Ю. Г.	168
ЛІКАРНЯНІ КАСИ УКРАЇНИ ЯК ФОРМА СТРАХОВОЇ МЕДИЦИНИ Шолойко А. С.	170
ПОДАТКОСПРОМОЖНІСТЬ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ Юдіна (Каламбет) С. В.	172

НАПРЯМ 10. ФІНАНСИ ТА ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПОДАТКОВОГО МЕХАНІЗМУ: ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ ПІДХІД Любчик О. К.	175
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЕПОЗИТАРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ Мелевич С. М.	177
ДОСВІД НАЙБІЛЬШИХ АГЛОМЕРАЦІЇ СВІТУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ Погорєлов В. С.	180
ВПЛИВ МЕДИЧНОЇ РЕФОРМИ 2017 РОКУ НА БЮДЖЕТ УКРАЇНИ Редюк А. В.	183

НАПРЯМ 11. МАТЕМАТИЧНІ МЕТОДИ, МОДЕЛІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЕКОНОМІЦІ

НЕЧІТКА МОДЕЛЬ ОЦІНКИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ
ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Кучма М. І., Старко І. Є. 185

НАПРЯМ 12. МАРКЕТИНГ 188

ФРАНЧАЙЗИНГ У СФЕРІ ПОСЛУГ НАУКОВИХ БІБЛІОТЕК
ДОСЛІДНИЦЬКИХ УНІВЕРСИТЕТІВ

Ситницький М. В. 188

НАПРЯМ 13. СУЧАСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ЛОГІСТИЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Барабанова Ю. Є. 191

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ НЕОБХІДНОСТІ
АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ: ЗАКОРДОННИЙ ДОВІД

Колодій А. В., Солтис І. В. 192

ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ
«РОЗВИТОК ПІДПРИЄМТВА»

Лозовська Н. М., Ладуб І. А. 195

НАПРЯМ 9. ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Алескерова Юлія Володимирівна

доктор економічних наук,

доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування

Вінницького національного аграрного університету

Коробчук Аліна Романівна

магістр

Вінницького національного аграрного університету

Фінансовий потенціал аграрних підприємств – це економічна основа його розвитку, яка представлена низкою показників, що відображають наявні на підприємстві ресурси, а також їхні резерви, використання яких відбувається за особливих умов.

Під фінансовий потенціалом аграрного підприємства, слід розуміти систему фінансових відносин з приводу формування та використання фінансових ресурсів на засадах збереження функціональності взаємозв'язків й взаємозалежності між елементами системи, цільових параметрів прибуткової діяльності та адаптивних властивостей сільськогосподарського підприємства щодо реагування на динамічність змін зовнішнього і внутрішнього середовищ.

Наявність на підприємстві ефективної системи управління фінансовим потенціалом сприяє його раціональному використанню у процесі виробництва високоякісної конкурентоспроможної продукції. Процес управління фінансовим потенціалом підприємства розглядається як складне явище, оскільки для отримання повної інформації про їх кількісний та якісний стан необхідно проводити системні спостереження.

Аналогічною є потреба здійснення досліджень для оцінки рівня ефективності власне процесу управління фінансовим потенціалом підприємства.

Отже, для забезпечення ефективного розвитку підприємств аграрного сектора, необхідно сприяти оптимізації рівня ефективності управління фінансовим потенціалом. Організація заходів, спрямованих на підвищення рівня ефективності управління фінансовим потенціалом, а також раціоналізації їх використання насамперед потребує проведення змін безпосередньої структури та складу ресурсів, тобто максимальної оптимізації їх якісного складу.

Основним завданням щодо забезпечення підвищення показників ефективності управління фінансовим потенціалом в першу чергу є удосконалення процесів використання та управління наявною на підприємстві сукупністю ресурсів у контексті максимального збереження їх цілісності та взаємозв'язку.

Загалом фінансові ресурси підприємства характеризуються сукупністю кількісних та якісних характеристик, а також спектром виконання комплексу функцій. В умовах системних криз та реформ, аграрним підприємствам, власне їх керівникам особливу увагу необхідно акцентувати на поглибленні та розширенні кола досліджень сфери управління фінансовим потенціалом.

Система ефективного управління фінансовим потенціалом аграрних підприємств повинна характеризуватися високим рівнем адаптивності та гнучкості, зважаючи на умови ринку, задля організації процесу виробництва якісної сільськогосподарської продукції та забезпечення сталого, високо-ефективного, конкурентоспроможного розвитку підприємства.

Відтак на основі проведених досліджень нами сформовано типову систему ефективного управління ресурсним потенціалом підприємства. Представлена нами система управління фінансовим потенціалом аграрних підприємств містить 11 базових етапів:

- 1 етап: формування місії підприємства, тобто визначення базових пріоритетів господарської діяльності підприємства;
- 2 етап: визначення цілей, який забезпечує формування основних напрямків діяльності підприємства, виходячи із змісту його місії;
- 3 етап: формування стратегії діяльності підприємства, який передбачає планування діяльності підприємства на основі здійснення аналізу факторів внутрішнього та зовнішнього середовищ;
- 4 етап: організація структури та складу фінансового потенціалу підприємства;
- 5 етап: управління фінансовим потенціалом на основі застосування практичного застосування функцій, принципів та методів управління;
- 6 етап: оцінка ефективності управління фінансовим потенціалом, що здійснюється шляхом встановлення критеріїв досягнення ефективності управління, а також системного аналізу та оцінки ефективності управління фінансовим потенціалом підприємства;
- 7 етап: досягнення рівня ефективності, що презентують такі фінансові показники, як: рентабельність, прибуток, рівень інвестиційної привабливості;
- 8 етап: корегування процесу управління за результатами досягнення ефективності, що обумовлює визначення необхідних дій, що корегують процес управління, їх узгодження та затвердження;
- 9 етап: контроль: аналіз та моніторинг функціонування процесу управління фінансовим потенціалом підприємства;
- 10 етап: планування та визначення умов розвитку фінансового потенціалу, який базується на плануванні змін щодо підвищення ефективності управління фінансовим потенціалом підприємства;
- 11 етап: впровадження змін, який передбачає реалізацію необхідних організаційно-управлінських змін.

Таким чином, ефективне управління фінансовим потенціалом аграрних підприємств сприяє його розвитку та примноженню, що, відповідно, обумовлюється необхідністю реалізації концептуальних перспектив на основі сукупності заходів економічного, фінансового, організаційного та нормативно-правового характеру.

Нами запропоновані концептуальні складові фінансового механізму процесу управління фінансовим потенціалом аграрного підприємства, які направлені на покращення стану матеріально – технічного забезпечення та необхідність здійснення його модернізації; забезпечення збільшення обсягів сільськогосподарського виробництва і сприяння підвищенню якості аграрної продукції; втілення низки заходів, спроможних забезпечити так зване фінансове оздоровлення сільськогосподарських підприємств; залучення за потреби державних кредитних ресурсів і забезпечення їх ефективного використання; оптимізація державного регулювання господарської діяльності аграрних підприємств; забезпечення формування нормативно-правового забезпечення здійснення

господарської діяльності аграрними товаровиробниками; впровадження практики страхування сільськогосподарського виробництва в цілому та окремих процесів, зокрема.

Для забезпечення ефективного розвитку фінансовим потенціалом аграрних підприємств нами обґрунтовано фактори, і на їх основі – напрями підвищення ефективності управління потенціалом. Нами доопрацьовано існуючий економічний механізм системи управління фінансовим аграрних підприємств у контексті формування блоку управління потенційними ресурсами, блоку управління стратегічними ресурсами і блоку управління фактично наявними ресурсами

Дослідженнями з'ясовано, що ефективність процесу управління фінансовим потенціалом аграрних підприємств значним чином обумовлюється функціонуванням та управлінням аграрного сектора в цілому.

На жаль, нинішня доктрина розвитку АПК в основному спрямована на нарощування обсягів виробництва сільськогосподарської продукції здебільшого за рахунок використання інтенсивних і інноваційних технологій, або ж лише окремих їх фрагментів. Загалом це негативно позначається на екологічних та економічних аспектах галузі сільського господарства.

Функціонування аграрних підприємств в умовах системних криз створює умови жорсткої конкуренції на ринку сільськогосподарської продукції, що змушує їх організовувати господарську діяльність задля досягнення оптимальних економічних вигод при мінімальних витратах. Суттєві зміни зовнішнього середовища вимагають від керівників аграрних підприємств оперативного реагування та прийняття ефективних управлінських рішень для організації належного фінансового забезпечення виробництва конкурентоспроможної сільськогосподарської продукції. У процесі дослідження, нами встановлено, що процес відтворення фінансового потенціалу аграрних підприємств оснований на обов'язковому врахуванні екологічних аспектів аграрного виробництва.

На жаль, чинна державна екологічна політика є недосконалою (практично відсутньою), і відповідно, не забезпечує дотримання сільськогосподарськими товаровиробниками екологічних вимог та нормативів, мінімізації техногенного навантаження на природу, тощо.

Отже, на часі є створення програм екологізації господарської діяльності аграрних підприємств з метою підвищення продовольчої та екологічної безпеки виробленої продукції.

Разом із вище наведеними заходами, сприятиме підвищенню ефективності управління фінансовим потенціалом аграрних підприємств, ефективна система обліку та контролю наявних ресурсів, їх використання і т. д., що забезпечить здійснення своєчасної оцінки перспективних можливостей розвитку підприємства загалом на основі використання внутрішніх ресурсів, їх залучення із зовнішнього середовища, тощо.

Наявність ефективної системи обліку та контролю також забезпечить своєчасне виявлення відхилень та їх ліквідування, що у сукупності сприятиме ефективному функціонуванню управлінської системи фінансовим потенціалом аграрних підприємств та збільшенню їх прибутку.

Таким чином, забезпечити ефективне управління, раціональне використання та відтворення фінансових ресурсів аграрних підприємств є можливим за гармонійної взаємодії наступних умов:

– фінансово – економічна доцільність співвідношення наявних на підприємстві видів ресурсів;

- застосування у процесі виробництва сільськогосподарської продукції прогресивних, екологічно безпечних та високопродуктивних технологій;
- забезпечення процесів збільшення (розширення, примноження), відтворення та оновлення фінансового потенціалу за рахунок кредитних та інвестиційних ресурсів.

Список використаних джерел:

1. Возняк Г. В. Фінансовий потенціал підприємств регіону: підходи до розуміння / Г. В. Возняк // Вісник Університету банківської справи Нац. банку України. – К.: УБС НБУ, 2010. – Вип. 2 (8). – С. 27-45.
2. Бикова В. Г., Методичні аспекти оцінювання фінансово-економічного потенціалу підприємств – ементів загальнодержавного значення // Прометей: регіональний збірник наукових праць з економіки. – Донецьк: ТОВ «Юго-Восток, Лтд», 2009. – С. 125.
3. Морщеньок Т. С. Огляд підходів до визначення економічної сутності поняття «ефективність» / Т. С. Морщеньок, О. М. Біляк // Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. – 2014. – Вип. 8. – С. 82-89.
4. Касьянова Н. В. Потенціал підприємства: формування та використання. 2-ге вид. перероб. та доп. [текст]: підручник / Н. В. Касьянова, Д. В. Солоха, В. В. Морева, О. В. Белякова, О. Б. Балакай – К.: «Центр учбової літератури», 2013. – 248 с.

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПРОЦЕНТНОЇ ПОЛІТИКИ ФРС США

Гербет Ольга Львівна

аспірант кафедри банківської справи

Київського національного торговельно-економічного університету

Ставка по федеральним фондам (FED interest rate) є процентною ставкою, за якою банки США надають свої надлишкові резерви, як правило, в кредит овернайт іншим банкам. Цільова ставка по федеральним фондам являє собою середньозважене значення по ставкам міжбанківського ринку та встановлюється на засіданні Федерального комітету ФРС.

Як відомо, ФРС США підтримувала базову процентну ставку на нульовому рівні протягом багатьох років, починаючи з часів світової фінансової кризи 2008 року. На думку економістів, наслідком сталого покращення стану економіки США з 2015 року необхідним було підвищення базової процентної ставки.

Сполучені Штати планують зберегти гнучку монетарну політику в нинішніх умовах, а питання про початок підвищення процентних ставок залишається відкритим. На фоні очікувань інвесторів щодо збільшення Федеральною резервною системою США процентних ставок та погіршення ситуації в ЄС відзначається зміцнення долара. Однак нерівномірне відновлення темпів росту економіки США на фоні поглиблення російсько-української кризи, яка формує додаткові виклики для глобальної економіки, утримує ФРС від підвищення процентних ставок, залишаючи цей інструмент стимулювання економіки як страховку від стагнаційних процесів.

За думкою голови Федеральної резервної системи (ФРС) США Джанетт Йеллен ще з 2015 року було необхідним підвищення базової процентної ставки ФРС [3]. Як пише агентство Рейтерс, підвищення базової процентної ставки, за словами Джанетт Йеллен, повинно відбуватися поступово. Такі кроки, на думку голови ФРС, є запорукою нормалізації монетарної політики США. Назважаючи на те, що

Наукове видання

Матеріали доповідей
Міжнародної науково-практичної конференції

**«ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ:
ПРОБЛЕМИ, МОЖЛИВОСТІ, ПЕРСПЕКТИВИ»**

(м. Ужгород, 16-17 лютого 2018 року)

Підписано до друку 28.02.2018. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman. Цифровий друк.
Умовно-друк. арк. 11,63. Тираж 100. Замовлення № 0218-44.
Віддруковано з готового оригінал-макета.

Видавничий дім «Гельветика»
E-mail: mailbox@helvetica.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 4392 від 20.08.2012 р.